

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نذیر دلسوز

۱۰ جولای ۲۰۱۶

"مبارزه علیه اپورتونیزم بخش جدائی ناپذیر مبارزه علیه امپریالیزم می باشد!"

این حکم درخشان مارکسیستی که ناشی از واقعیت عینی در فراز و فرود اشکال مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی می باشد؛ طی ده ها سال از طرف احزاب و سازمانهای کمونیستی در نظر گرفته شده و تا طبقات و جامعه طبقاتی وجود داشته باشد، این حکم همچنان می درخشد.

مارکسیزم دگم و متحجر نیست؛ بلکه تپنده و پرتلاش، پویا و پرتکاپوست، که پراتیک را به نقد می کشد و از پراتیک می آموزد و برجتهای تاریک و ناپیدای پراتیک پرتو می افکند و به انکشاف و تکامل بعدی آن اثر سازنده می گذارد. پیشوایان پرولتاریای جهان بر این امر مهم تأکید ورزیده اند:

"مارکسیزم تحلیل مشخص از اوضاع مشخص است" که بر همین مبناء انقلاب بزرگ سوسیالیستی اکتوبر و انقلاب بزرگ چین به پیروزی رسید.

از زمانی که امپریالیزم شمشیر زنگارین و خونچکان اسلام را توسط "حسن البناء" و... در مصر صیقل داد، جنایات اسلام به مثابه یک حربه بسیار مهم به دست امپریالیزم جهانی قرار گرفت و آن را نخست به سمت کشورهای سوسیالیستی نشانه رفت و احزاب کمونیستی و حتا نهاد های دموکرات هم از ضربات آن مصون و محفوظ نماندند.

یکی از نقاط عطف جولان خون افشان این حربه (دین اسلام) کشتار ده ها هزار تن در افغانستان به دست اخوان جهادی و طالبی (این ساخته دست امپریالیزم) می باشد که به بهانه تسلط شوروی "کافر و کمونیست" بر افغانستان مسلمان به کار گرفته شد.

جولان این شمشیر خونچکان از آغازین روزی که امپریالیزم جهانی به رهبری امپریالیزم جنایتگستر و غارتگر امریکا و شرکاء [و مزدوران جهادی و طالبی و اسلام نمایان مزدور و قلم به دست آن] بر کشور مسلط شدند؛ حدت و شدت بی پیشینه ای کسب کرد. امپریالیزم در گام بعدی می خواهد تمام مردم کشور اشغال شده مان را وادارد تا بر این شمشیر خونچکان (اسلام) در خواب و بیداری بوسه زنند.

خط ستراتیژیک سیاسی نظامی امپریالیزم، به خصوص در کشورما، این است تا افغانستان را به یک مدرسه کاملاً ملا و آخوند و مولوی سازی تبدیل نماید که فقط و فقط برای منافع امپریالیزم در مزارع و مراتع بکارند (به خصوص تریاک) و در فابریکات تولید کنند و در بازارها مشغول خرید و فروش کالای های ساخته کشورهای امپریالیستی و... باشند؛ و در مساجد سجده نمایند و در مدارس قرآن بخوانند و محیط مساعد و بی صرفه برای سربازگیری کشور های

امپریالیستی گردند و ... و در اخیر سر تعظیم به پیشگاه "مجسمه آزادی" امریکا خم کنند و به دعای سر امریکا مشغول باشند که از برکت سر امریکا در رفاه و آسایش زندگی می کنند.

روند تکامل تضادها (به ویژه از سه دهه بدینسو) از عناصر آگاه، باشهامت و مبارز ما می طلبد که بر امر مبارزه بر ضد اسلام تأکید نموده بر مبنای شمه ای آنچه در بالا بدان (مختصراً) پرداخته شد مبارزات شان را در این راستا سمت و سو دهند؛ زیرا که شرایط و رخداد های تذکار یافته؛ مبارزه علیه اسلام را هم شامل حکم معروف مارکسیستی نموده است [باید یاددهانی نمود: نظر نهایت مهم "مبارزه علیه اسلام" و علت تعیین جایگاه این واژه بعد از واژه "اپورتونیزم" را در تیز مارکسیستی "مبارزه علیه اپورتونیزم بخش جدائی ناپذیر مبارزه علیه امپریالیزم می باشد" نخستین بار رفیق موسوی - دانشمند و صاحب نظر در امور سیاسی - تاریخی - علماً تشریح و تفسیر نموده است]؛ یعنی "مبارزه علیه اپورتونیزم و اسلام بخش جدائی ناپذیر مبارزه علیه امپریالیزم می باشد." "حقانیت این نقطه دید؛ یعنی "مبارزه علیه اپورتونیزم و اسلام بخش جدائی ناپذیر مبارزه علیه امپریالیزم می باشد" توسط دو سه تن معدود زندانی منسوب به جنبش انقلابی کشور در سال ۱۳۵۹ در زندان مخوف پلچرخی در عمل به کار گرفته شد. رفیق کبیر توخی، زنده یاد رفیق استاد دوست، رفیق رحمانی و یک تن بریده از جنبش انقلابی (آقای داکتر احمد علی) در درون زندان (در جبهه مبارزه فرهنگی با اخوان مکتبی به طور اخص) هر گونه توطئه و دسیسه؛ حتا هوشدار به قتل از جانب اخوان مکتبی (مزدوران ISI و عرب سعودی و عوامل خاد در زیر پوشش جهادی) را بی ارزش تلقی نموده، نه در جماعت اخوانی ها، نه به شکل انفرادی نماز نخواندند. در "ختم های قرآن" اخوانی ها که در هفته یکی دوبار در درون سلول های زندان پلچرخی برگزار می شد؛ همچنان اشتراک نکرده و از هر گونه کمک جنسی و پولی به خاطر دایر شدن این مراسم نیز خوداری می کردند.

و در خارج از زندان تا جایی که در چند سال اخیر دیده و خوانده شده است یک عده معدود رفقای بسیار شجاع مثل: دانشمند مبارز رفیق موسوی، اندیشمند مبارز رفیق آزاد ل، رفیق اندیشمند احمد پوپل، رفیق مبارز و ادامه کار و نستوه میرویس ودان محمودی و رفیق کبیر توخی و شماری چند از رفقاء علیه ادیان و باور های پوسیده مواضع اصولی و روشن اختیار نموده اند.

۲۰۱۶ جولای